

ವೈದ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲೂ ರಸಪ್ರಸಂಗಗಳು

ವೈದ್ಯವೃತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಸಂಗಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ಆದರೆ, ವೈದ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನಡುವಣ ತಿಳಿಹಾಸ್ಯದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ದಾಖಲಾಗಿರುವುದು ಕಡಿಮೆ. ವೈದ್ಯರೂ ಹಾಗೂ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಆಗಿರುವ **ಡಾ. ಕೆ.ಬಿ. ರಂಗಸ್ವಾಮಿ** ಅವರು ತಮ್ಮ 'ವೈದ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ' ಅನುಭವದ ಕೆಲವು ರಸಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು 'ಸುಧಾ' ಓದುಗರಿಗಾಗಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ವೈದ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿ ನನ್ನ ಸುದೀರ್ಘ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಗೈದು ಮುದ ನೀಡುವಂಥ ಹಲವಾರು ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಜರುಗಿವೆ. ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ನಾನೂ ಮನಸಾರೆ ನಕ್ಕು ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನೂ ನಗಗಡಲಲ್ಲಿ ತೇಲಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಂಥ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನದರೆಯ ಮೇಲೆ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿ ನಿಂತ ಮತ್ತು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟವಾದ ಕೆಲವು ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪರ ಊರಿನ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ ಒಂದಕ್ಕೆ ಬಾಹ್ಯ ಪರೀಕ್ಷಕನಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅದಾಗಲೇ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ನಪಾಸಾಗಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬ ಆ ಬಾರಿಯೂ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹಾಜರಾಗಿ ನನ್ನೆದುರು ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಅಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನಗೆ 'ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ' ಎನಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಸಂಸಾರವಂದಿಗರೋ ಆಗಿರಬೇಕಾದ ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅಂತಿಮ ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಸೈಕಲ್ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಹುಡುಗರ ಬಗ್ಗೆ ಪರೀಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೃದು ಧೋರಣೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೋ ಪಾಸಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನ ಹೆತ್ತವರಿಗೂ ಹೊರೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ಅವನೂ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಜೀವನದಲ್ಲಾದರೂ ಸೆಟ್ಲೆ ಆಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದುಕೊಂಡು ತುಂಬಾ ಸುಲಭವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದನ್ನು ನಾನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ಮೃದು ಧೋರಣೆಯಿಂದ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೂ ಸಹ ರಕ್ತಹೀನತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತುಂಬಾ ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳತೊಡಗಿದ್ದೆ.

'ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣಾಂಶದ ಕೊರತೆಯ ರಕ್ತಹೀನತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೆಲವು ದೈಹಿಕ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳು' ಎಂದು. ಅವನು ಮೌನವ್ರತ

ತೊಟ್ಟಿದ್ದವನಂತೆ ಬಾಯಿ ಹೊಲಿದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ನಾನು 'ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲ್ಮೆ ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನಾದರೂ ಹೇಳು' ಎಂದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಆತ ಜಪ್ಪಯ್ಯ ಎನ್ನದೆ ಬಿಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಾಗ, ತಾಮ್ರದ ಚೊಂಬಿನಂತೆ ಫಳ ಫಳ ಹೊಳೆಯುವ ನನ್ನ ಬೋಳು ತಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ಕೈ ತೋರಿಸುತ್ತಾ 'ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನಾದರೂ ನೋಡಿ ಹೇಳಿಯ್ಯಾ' ಎಂದೆ. 'ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡು ಬೋಳಾದ ನಾಲಿಗೆ' (ಪೇಲ್ ಬಾಲ್ಡ್ ಟಂಗ್) ಎಂಬ ಉತ್ತರವನ್ನು ಅವನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಆ ಸುಳಿವು ನೀಡಿದೆ. ತುಸು ಹೊತ್ತು ತದೇಕಚಿತ್ತನಾಗಿ ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ ಆತ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು 'ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂದಲು ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಸರ್' ಎಂದುಬಿಡಬೇಕೆ? ಉಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನಗುವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದುಕೊಂಡು 'ಹೋಗಪ್ಪಾ ಮಾರಾಯ' ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಸಾಗಹಾಕಿದೆ.

***

ಅಂದು ನನ್ನ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬನ ಸೆಮಿನಾರ್ ಇತ್ತು. 'ಜೀವಸತ್ವಗಳು' ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಬಹಳ ವಿಶದವಾಗಿ ವಿಷಯ ಮಂಡನೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಆ ಹುಡುಗ. ಪ್ರತಿ ಬಾರಿಯೂ ಕೇಳುವಂತೆ ಸೆಮಿನಾರ್‌ನ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರದಿದ್ದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟೆ. ಇನ್ನೇನು ಸೆಮಿನಾರ್ ಹಾಲ್‌ನಿಂದ ಹೊರಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ

ತಮಾಷೆಗೊಂಡಂತೆ - 'ಅಲ್ಲಯ್ಯಾ... ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಸತ್ವಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಜೀವಸತ್ವದ ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಮರೆತೇಬಿಟ್ಟಿಯಲ್ಲ' ಎಂದೆ. ಅವನು ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಗಾಬರಿಮಿಶ್ರಿತ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ 'ಯಾವುದು ಸರ್?' ಎಂದ. 'ಯಾವುದಿರಬಹುದು ತಾನು ಮರೆತಿರುವ ಆ ಜೀವಸತ್ವ?' ಎಂಬ ಆತಂಕ ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಇಣುಕುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು 'ಅದೇ ಕಣಯ್ಯಾ - ವಿಟಮಿನ್ ಎಮ್' ಎಂದೆ. ಅವನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹೊಸ ವಿಟಮಿನ್ ಎಂಬಂತೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡತೊಡಗಿದ. ನಾನು ಸುಳಿವು ನೀಡಲಿಂಬಂತೆ, 'ಅದೇ ಕಣಯ್ಯಾ... ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅದು ಹೇರಳವಾಗಿದೆ; ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅದರ ಅಪಾರ ಕೊರತೆಯಿದೆ' ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ. ಅವನು ಕೊಂಚ

